

Ændringsforslag, vist, at de gaa opad med Beskyttelsen og ikke nedad. Det er ikke den Vej, vi skulle, naar vi skulle reformere Toldloven. En videre Begrundelse af dette Standpunkt finder jeg imidlertid overflødig i dette Øjeblik. Der er dog to Ting, jeg gerne vilde nævne, inden jeg slutter denne Betragtning. Vi have haft en Mangfoldighed af Andragender, der have foreligget for os ikke blot i Fjor baade i Folketinget og Landstinget, men ogsaa her i Aar. Og vi have ved Siden deraf haft fra ca. 70 Fag omtrent 130 Fabrikanter oppe i Toldudvalget til mundtlig Konference om forskellige Ting. Disse Andragender, som ogsaa blev berørte af den ærede Ordfører, skal jeg ikke komme videre ind paa her; jeg skal blot nævne to Eksempler paa Indholdet af dem. I Andragendesamlingen under Nr. 20—21 vedrørende Position 34 ville de Herrer finde behandlet Kønrog. Der foreslaar Regeringen en Nedsættelse fra $4\frac{1}{6}$ Øre til 2 Øre. Nu kommer Fabrikanten, som bor i Hasle paa Bornholm — han siger, at han er den eneste Fabrikant i Landet, men der er nok alligevel en til — og foreslaar at beholde en Told paa 4 Øre i Stedet for 2 Øre, og han begrunder det paa følgende Maade. Han siger, at han har haft en Beskyttelse af 4,166 Kr. 66 Øre hidtil, men til Trods for denne Beskyttelse, til Trods for, at der er lagt en saadan Skat paa Befolkningen af Hensyn til denne Fabrikationsvirksomhed, har han alligevel kun 2,000 Kr. i aarlig Indtægt, og det beviser han ved en Attest fra Ligningskommissionen i Hasle. Resultatet er ikke blevet anderledes, uagtet han samtidig oplyser, at han havde en Del Formue og en meget betydelig Arbejds-kraft, som han har sat ind i denne Fabrikationsvirksomhed. Men naar han har gjort det og Samfundet desforuden har ydet ham en Beskyttelse af 4,166 Kr. 66 Øre aarlig, og Resultatet deraf kun er blevet 2,000 Kr. i aarlig Indtægt, er det saa ikke en stor, stor Misforstaaelse med denne Beskyttelse her? Han siger endvidere, at dersom man nu nedsatte Beskyttelsen til 2 Øre, vilde han tabe 2,304 Kr. 16 Øre, d. v. s. 58 pCt. af den nuværende Beskyttelse, og saa faar han af sin Fabrikationsvirksomhed kun et Overskud af 1,852 Kr. 50 Øre. Naar Staten eller Samfundet forærer denne Mand 2,304 Kr. og han har Formue og betydelig Arbejds-kraft og Resultatet dog bliver, at han kun har 1,852 Kr. i Indtægt af det hele, var det saa ikke bedst at stryge hele denne Historie? Er det ikke meningsløst — jeg kan ikke

skønne rettere —, at man øser Kapitaler ud paa den Vis, som ikke komme nogen til Nytte og heller ikke den paagældende? Saa var det bedre at stryge det og lykkeligere for den Mand, om han anvendte sin Formue og betydelige Arbejds-kraft paa noget, der var nyttigt og indbringende, noget, hvorved han kunde fortjene noget. Det skulde gaa underligt til, om han ikke skulde kunne finde en anden Virksomhed for sin Arbejds-kraft og Formue.

Jeg skal nævne to andre Andragender, som ærede Medlemmer maa undskyldte, at vi Vestjyder finde meget besynderlige. De findes under Nr. 85 og 86 og omhandle Løbe-Nr. 86: Kartoffelmel. Kartoffelmel er for Øjeblikket toldfrit og har været toldfrit siden 1863; der var en Told paa Kartoffelmel indtil 1863. Der er nu en Mand, der har anlagt en Fabrik i Holstebro i 1900. Det er altsaa ikke Toldbeskyttelsen, der har lokket ham ind paa Anlægget; han har anlagt den paa bar Bund og vidste saaledes, hvad han gik ind til. Nu kommer han og klager over, at denne Fabrik umulig kan betale sig, han trænger til en Told af 4 Øre paa Kartoffelmel, ellers kan Fabrikken ikke bestaa, fordi han skal give saa meget for Kartofflerne. I Tyskland faa de Kartofflerne fra 1 Kr. 35 Øre til 1 Kr. 80 Øre pr. Tønde, her kan han ikke faa dem for 2 Kr., hvad han har gjort Regning paa tidligere. Han skal give 2 Kr. 50 Øre Tønden, og naar han skal give det, skal han nødvendigvis have 4 Øres Beskyttelse. For Resten vil jeg sige, at han er ikke blot nødt til at give 2 Kr. 50 Øre, han er nødt til at give mere. De gode Vestjyder sælge ikke deres Kartoffler for 2 Kr. 50 Øre Tønden, de vide nok, at de til Svineføde ere værd mindst 3 Kr. Tønden, og saa sælge de dem ikke til Fabrikanten for 2 Kr. 50 Øre. De faa for øvrigt 4 Kr., i Aar endog 5 Kr. Tønden, og saa kan Fabrikanten ikke en Gang klare sig med de 4 Øres Told. Men det er ellers en mærkelig Grund til at komme og forlange en Told paa 4 Øre, for at denne Fabrik, som beror paa et Fejlsyn, skulde have en Udsigt til at kunne bestaa i Fremtiden, hvad den efter hans egen Forklaring alligevel ikke har Udsigt til. Han forklarer saa siden, at dersom man vil give ham disse 4 Øres Beskyttelse og paalægge Befolkningen at svare de to Øre mere pr. Pund Kartoffelmel, saa kunde ikke blot denne Fabrik i Holstebro bestaa, men saa fortæller han, at saa kunde vi oprette 11 andre Kartoffelmelsfabrikker spredte omkring i Vestjylland og paa Jyllands Hede.